

Тема № 4. Роль педагога у підтримці благополуччя дітей: шість ключових стратегій

Цілі тренінгу:

- розуміти, як і чому роль дорослих у житті дитини може змінюватися через життєві труднощі;
- використовувати шість практик, за допомогою яких педагоги та освітнє середовище можуть підтримувати благополуччя дітей;
- створити план підтримки благополуччя дітей у щоденній педагогічній практиці.

Варто пам'ятати, що стрес впливає не лише на дітей, а й на дорослих, відтак їхня роль у житті дітей може змінитися через зовнішні фактори. Ролі дорослих у житті дітей через війну можуть змінитися. А ті дорослі, які залишаються в житті дитини, зазвичай беруть на себе їхні ролі. Наприклад, педагог може відповідати за пошук спеціалізованої допомоги дитині, якщо це необхідно.

Ключові акценти:

Внаслідок війни діти могли втратити зв'язок з важливими для них дорослими або їхнє спілкування стало обмеженим. Тому ті дорослі, які опинилися поруч з дитиною в цей складний час, а особливо педагоги, можуть потребувати додаткової підтримки та виконувати інші ролі, ніж зазвичай. різних практиках підтримки благополуччя дітей.

Пропонуємо шість практик благополуччя дітей:

1. **Створення безпечного простору** – як рутини допомагають створити «відчуття нормальності»; як організувати передбачуваний освітній процес та його структуру для психологічного комфорту дітей.
2. **Підтримка позитивної поведінки** – як позитивна і негативна поведінка впливає на дітей; як створити систему мотивації та підтримки позитивної поведінки, а також, як перенаправляти негативну поведінку під час взаємодій з дітьми.
3. **Сприяння соціально-інтерактивному середовищу** – як допомогти дітям вибудовувати позитивні взаємини з однолітками, дорослими

тощо.

4. Розвиток соціально-емоційних навичок та навичок подолання стресу через гру – як соціально-емоційні навички підтримують благополуччя дітей; як імплементувати різні види взаємодії і використовувати потенціал гри для розвитку цих навичок.

5. Обговорення труднощів – як підтримувати дітей завдяки обговоренням; як фасилітувати такі обговорення.

6. Додаткова підтримка – як використовувати вже існуючі матеріали для психосоціальної підтримки; як реалізувати різноманітні активності в щоденній практиці тощо.